

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

• *Εν Κωνσταντινουπόλει έτησίαι.* Φρ. χρ. 46
• *Εν ταῖς Ἑσπαρσίαις* Μετ. 16
• *Εν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Εὐρώπῃ* Φρ. χρ. 70
• *Εν Ρωσίᾳ* Ρούβλ. 25
• *Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση.*

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

• *Εν Κωνσταντινουπόλει έτησίαι.* Μετ. 4
• *Εν ταῖς Ἑσπαρσίαις* " Διό. Τ. 1
• *Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας* " Φρ. χρ. 25
• *Αἱ συνδρομαὶ ἐτῆσίαι.*
• *Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται ἡμισίον δύο (2).*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἄ-
ρριανός.—Ποικίλα.—Κοινὰ νόμιμα ἢ τὸ παρ' ἀρχαίους Ἑλ-
ληστὶ διεθνὲς δίκαιον.—Ἡ Πομπηία.—Ἡ Δευτέρα Μήτηρ (δι-
ήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἑβδομάς αὕτη δὲν παρήλθεν ἄμοιρος σπουδαίων γεγονότων συνεπεία τῶν ἀνακινήθεντων κατ' αὐτὴν ζητημάτων, ὧν οὐ τὴν τελευταίαν κατέχουσι θέσιν αἱ ἐν Ἀγγλίᾳ διεξαγόμεναι γενικαὶ ἐκλογαί, αἱ ἐπιταχυνόμεναι πολεμικαὶ παρασκευαὶ καὶ αἱ περιεσπόμεναι φῆμαι περὶ νέων συμμαχικῶν συνδυασμῶν. Πάντα ταῦτα τὰ ζητήματα μεγάλῃν κέκτνται σπουδαιότητα καὶ βαρύνουσι λίαν ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, τῆς διατελούσης ἐν κινδύνῳ πάντοτε ἕνεκα τῶν διαφω- νίων τῶν μεγάλων κρατῶν, ἀναγκαζομένων νὰ προσπ- λυτίζωνται καὶ τὰ δευτερεύοντα κράτη ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐνισχύσαι τοὺς οἰκείους συμμαχικοὺς ὀμίλους καὶ ἐξασφαλίσαι οὕτω τὴν ἐπὶ τῆς ἀντιπάλου μερίδος ὑπερο- χὴν ἐν κρίσει ὥρα. Καὶ πρῶτον ἐκ τοῦ ἀποτελέσμα- τος τῶν γενικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκλογῶν, ὧν ἡ τελικὴ ἐκ- θασίς δὲν ἐγνώσθη ἔτι, καίτοι ἐν τῆς γλώσης τοῦ τύ- που τοῦ τε τορικοῦ καὶ τοῦ τῶν Οὐίγιν εἰκάζεται ὅτι οἱ ἐκλογεῖς, σεβόμενοι τὸ γῆρας τοῦ ὑλοτόμου τοῦ Χάβαρδεν, τὴν ψῆφον αὐτῶν διατιθέασιν ὑπὲρ τοῦ μεγά- λας τῆ μεγάλης Βρετανία παρασχόντος ὑπηρεσίας ἀν- δρός, ἐξήρηται οὐ μικρὸν ἢ διατήρησις τῆς νῦν κρα- τούσης γενικῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἢ ἡ μετα-βολὴ αὐτῆς ἀναλόγως τῆς νίκης τῶν γλαδστονικῶν φι- λελευθέρων ἢ τῶν συντηρητικῶν. Ὁ μαρκήσιος Σαλι- σβουρῆς ἐφάνη πάντοτε ὀπαδὸς τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τὴν ψῆφον αὐτοῦ παρασχὼν τοῖς ἐν Βερολίῳ, Βιέν- νῃ καὶ Ρώμῃ ἐπὶ μᾶλλον ἐνίσχυσε τὴν κατὰ τῆς Πιερου- πόλεως ἀντίστασιν τῶν πρωτευουσῶν τούτων, οὕτω δὲ ἐδείνωσε τὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης, ἐχούσης ἀπέ- ναντι αὐτῆς δύο μεγάλα στρατόπεδα, τὸ μὲν βασιζόμε- νον ἐπὶ τῶν φερόντων τὰς ὑπογραφὰς καὶ τὸ κύρος τῶν ἑπτὰ μεγάλων κρατῶν τῆς Δύσεως συμβολαίων καὶ ἀ- ξιούντων πλήρη αὐτῶν ἐφαρμογὴν καὶ ἀντελλιπῆ ἐκτέ-

λεσιν, τὸ δὲ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον τρεπόμενον πολιτι- κὴν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ταπεινώσαι τὴν Ρωσίαν, ἥτις, σύμφω- νον ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἔχουσα τὴν Γαλλίαν, ἀψηφεῖ τὰς γινουμένας αὐτῇ προσβολὰς καὶ θαρραλέως προβαί- νει ἐν τῇ ὁδῷ τῆς πλήρους καὶ ἀκεραίας ἱκανοποιήσεως τῶν ἑαυτῆς πόθων. Τούναντίον ὁ κ. Γλάδστον θεωρεῖται ὡς τρεπόμενος ἐναντίαν πολιτικὴν καὶ ὡς ἐγγμένων εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς βερολινείου συνθήκης, μεθ' ὅλην τὴν συννηγορίαν αὐτοῦ ἐν ἰδιαιτέροις φυλλα- δίοις ὑπὲρ τῶν νῦν μαυμοθρόπτων τῆς Ἀγγλίας, ὑπὲρ ὧν ἄφθορον πολλὰκις ἔσπεισε καμπανίτην ὁ ἄγγλος πρωθυπουργός ἢ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐπομένους ἀνοδος τοῦ γηραιοῦ ἠγέτου τοῦ φιλελευθέρου κόμματος τὰ μέ- γιστα βαρύνει ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως καὶ τῆς τῶν διεθνῶν σχέσεων, ὡς τοῦτο τεκμηριούται ἐκ τῆς γλώσσας τοῦ ξένου τύπου καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἰταλικοῦ, τοῦ ἀνευρίσκοντος τὴν μόνην παραμυθίαν ἐν τῇ ταυτό- τητι τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ συμφερόντων Ἀγγλίας καὶ ἴ- ταλίας, καὶ ἐλπίζοντος ὅτι ἡ ταυτότης αὕτη θὰ ἐπι- δράσῃ ἐπὶ τῶν σκέψεων παντὸς φιλελευθέρου ὑπουρ- γείου. Ἐντεῦθεν ἡ μεγάλη τῆς κυβερνήσεως σπου- δὴ περὶ τὴν παγίωσιν καὶ ἐδραίωσιν τῶν οἰκείων συμμαχικῶν δεσμῶν, ἦν περὶ πλείστου ποιούμενος καὶ ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος διανοεῖται νὰ μεταβῇ εἰς Λονδίνον καὶ νὰ συμπαραρευρεθῇ ἐκεῖ μετὰ τοῦ σκοποῦν- τος νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν μάμιν περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ὃν καὶ θὰ ὀρίσῃ μεσίτην πρὸς σύσφιγξιν τῶν ἀγγλοῖταλικῶν δεσμῶν. Οἱ ἐν Ρώμῃ δι' ἐλπίδος ἔχουσιν ὅτι ὁ γερμανὸς μονάρχης, τοιαύτην ἀνα- λαμβάνων μεσιτείαν, ἀγωνισθήσεται νὰ διεξαγάγῃ εἰς πέρας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ οὕτω τῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτοῦ τριπλῆ συμμαχία τὴν σύμπραξιν καὶ τὴν ἀρωγὴν τῆς μεγάλης Βρετανίας. Πρὸ τῶν ἀγῶνων τούτων τῶν μελῶν τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου οἱ ἐν Ρωσίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἰθύνον- τες ἀμερίμως ἔχουσι πρὸς τὰ ἐν Βερολίῳ καὶ Ρώ- μῃ τεκταινόμενα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ πείσαι τὴν Ἀγγλίαν νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν καὶ τοῦ ἐξασ- φαλίσαι οὕτω τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἔργου. Τὸ ζήτημα μάλιστα τῆς μετὰ φοβεροῦ πατάγου συζη- τουμένης παγκοσμίου ἐκθέσεως, ἔτι μᾶλλον συντελοῦν εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν δύο εἰρημένων με- γάλων κρατῶν, ἔνθεν μὲν καθησυχάζει τοὺς ὑποπεινο- μένους ἐγκατάλειψιν τῆς ἐν Κρονστάδῃ ἐγκαινισθείσης πολιτικῆς, ἔνθεν δὲ ἀνατρέπει ἄρδην τὰ ὄνειροπολήματα τῶν φανταζομένων συμφιλιῶσιν Γαλλίας καὶ Γερμανίας